

Sygn. akt III AUz 47/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

	Przewodniczący:	<i>SSA Urszula Kocylowska</i>
--	-----------------	-------------------------------

po rozpoznaniu w dniu **12 marca 2013 r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **M. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych

na skutek zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 15 stycznia 2013 r. sygn. akt III U 1099/12

I. zmienia zaskarżone postanowienie o tyle, że zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy M. S. kwotę 180 zł (słownie: sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

II. w pozostałym zakresie zażalenie oddala.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 15 stycznia 2013 r., Sąd ten zasądził od ZUS Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy M. S. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę 360 zł.

W zażaleniu na powyższe postanowienie organ rentowy zarzucił naruszenie przepisów art. 98 § 1 i 3 kpc w związku z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...), poprzez przyjęcie, że w okolicznościach tej sprawy zasadne jest zasądzenie kosztów według sześciokrotnej stawki minimalnej.

Organ rentowy podkreślił, że kwota kosztów zastępstwa procesowego została znacznie zawyżona, nie uzasadnia jej bowiem ani charakter sprawy ani nakład pracy pełnomocnika. Końcowo wniósł o zmianę postanowienia w części, w zakresie ponad kwotę 60 zł.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Zażalenie jest częściowo uzasadnione i skutkuje zmianą zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 98 § 1, 2 i 3 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, do których należą również wynagrodzenie i koszty

przejazdów do sądu pełnomocnika strony. Podstawę zasądzenia opłaty za czynności pełnomocnika stanowią stawki minimalne określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych raz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002, nr 163, poz. 1349), jeżeli natomiast przemawia za tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika, charakter sprawy oraz jego wkład w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, wówczas sąd może zasądzić opłatę wyższą, która nie może jednak przewyższyć sześciokrotnej stawki minimalnej ani wartości przedmiotu sprawy.

Sąd kształtuje wysokość przyznawanego wynagrodzenia według przedstawionego spisu kosztów lub w przypadku jego braku tylko w oparciu o stawki zawarte w powołanym rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości, przy uwzględnieniu kryteriów z art. 109 § 2 kpc.

W tym miejscu wskazać należy, że spis kosztów powinien być złożony na piśmie i zawierać wyszczególnienie pozycji i ich wysokości, składających się na dochodzoną sumę. Niezłożenie tak rozumianego spisu skutkuje przyznaniem kosztów według norm przepisanych. (por. post. SN z 5 września 2012 r., IV CZ 47/12, Lex 1227194, postanowienie SN z 6 maja 2011 r., III PZ 4/11, Lex 901641).

Pełnomocnik wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 stycznia 2013 r. przedstawił spis kosztów, w którym wymienione zostały dwie pozycje: „koszta prowadzenia sprawy, koszty dojazdu i aplikanta radcowskiego – razem 360 zł” i w takiej też wysokości zasądzony został zwrot kosztów zastępstwa procesowego od ZUS Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy. Sąd I instancji nie uzasadnił szerzej powyższego rozstrzygnięcia, ograniczając się do podania jego podstawy prawnej. Wysokość przyznanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego została zakwestionowana przez organ rentowy.

Przypomnienia wymaga, że stawka minimalna w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego wynosi 60 zł (§ 11 ust. 2 rozporządzenia Min. Spr. z 28.09.2002 r.). Chociaż pełnomocnik strony nie ma obowiązku wykazywania wysokości poszczególnych składników objętych spisem kosztów, to jednak określone w nim kwoty mogą być korygowane przez sąd na ogólnych zasadach (art. 233 kpc) z urzędu lub na wniosek strony przeciwnej, jeżeli wzbudzają wątpliwości.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego słusznie organ rentowy podniósł, że charakter przedmiotowej sprawy – o prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych i nakład pracy pełnomocnika, który reprezentował wnioskodawcę na dwóch rozprawach, poprzez substytutę w osobie aplikanta radcowskiego nie uzasadniają zasądzenia kosztów według sześciokrotnej stawki. Podstawy dla takiego orzeczenia nie daje również przedłożony spis kosztów. Natomiast zważywszy na okoliczność, iż pełnomocnik wnioskodawcy poniósł faktycznie koszty dwukrotnego dojazdu z kancelarii do siedziby Sądu, tutejszy Sąd za uzasadnione uznał wynagrodzenie na poziomie 180 zł.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w punkcie I sentencji postanowienia na podstawie art. 397 § 2 kpc w związku z art. 386 § 1 kpc. Orzeczenie w punkcie II opiera się o art. 385 kpc, w związku z art. 397 § 2 kpc